

Innst. 354 L

(2010–2011)

Innstilling til Stortinget fra familie- og kulturkomiteen

Prop. 92 L (2010–2011)

Innstilling fra familie- og kulturkomiteen om endringer i folketrygdloven (utvidelse av fedrekvoten mv.)

Til Stortinget

1. Sammendrag

1.1 Proposisjonens hovedinnhold

Endringene i folketrygdloven gjelder forlengelse av den samlede stønadperioden for foreldrepenger med en uke og utvidelse av fedrekvoten med to uker. Forslaget innebærer at fedrekvoten utvides med en uke innenfor gjeldende stønadsperiode og at den perioden som er til valgfri fordeling mellom foreldrene blir en uke kortere enn i dag.

Proposisjonen inneholder også forslag om å gi fedre rett til å ta ut foreldrepenger i samme uketall som fedrekvoten (tolv uker) i tilfeller der mor mottar uførepensjon fra folketrygden.

Proposisjonen viser til behandlingen av budsjettet for 2011, jf. Innst. 14 S (2010–2011).

1.2 Om fedres rett til foreldrepenger

Fedrekvoten innebærer at en andel av stønadsperioden for foreldrepenger er reservert for far. Siktemålet med fedrekvoten er å få flere fedre til å ta aktivt del i omsorgen i barnets første leveår.

Far har ikke rett til fedrekvote i alle tilfeller. For at far skal ha rett til fedrekvote, må begge foreldre ha tjent opp rett til foreldrepenger.

Selv om mor ikke har opptjent rett til foreldrepenger, kan far ta ut foreldrepenger på selvstendig grunnlag. Ved uttak på selvstendig grunnlag stilles

det krav til mors aktivitet, jf. folketrygdloven § 14-13.

Om lag 6 500 fedre med egen opptjening har i dag ikke mulighet til å ta ut foreldrepenger fordi mor ikke har opptjent rett og heller ikke oppfyller aktivitetskravet etter fødselen.

1.3 Departementets vurderinger og forslag

1.3.1 Utvidelse av fedrekvoten og den totale stønadsperioden

Det er ifølge proposisjonen behov for å støtte en utvikling der fars omsorgspotensiale utnyttes i større grad enn i dag. Fedres omsorgsdeltakelse i barnets første leveår er viktig for tidlig å etablere god kontakt mellom far og barn. Økt fedreuttak av foreldrepenger kan skape et godt grunnlag for foreldrenes omsorgsfordeling også når barna blir større. I tillegg til de godene det fører til for barnet er økt deltakelse i barneomsorgen blant fedre en betingelse for økt yrkesaktivitet blant mødre og for et mer likestilt foreldreskap. En utvidelse av fedrekvoten vil ventelig bidra til økt fedreuttak og kan gi holdningsmessig støtte til foreldre som ønsker en jevnere fordeling av stønadsperioden.

Departementet foreslår at folketrygdloven endres slik at fedrekvoten utvides med to uker til tolv uker. Utvidelsen vil skje dels innenfor dagens stønadsperiode og dels som en forlengelse av den samlede stønadsperioden.

Forslaget innebærer en forlengelse av stønadsperioden ved fødsel med en uke til 57 uker med 80 pst. dekningsgrad og 47 uker med 100 pst. dekningsgrad. Ved adopsjon utvides stønadsperioden til henholdsvis 54 og 44 uker.

Stønadsperioden etter fødselen eller omsorgsovertakelsen vil utgjøre inntil 54 uker med 80 pst. dekningsgrad eller inntil 44 uker med 100 pst. dek-

ningsgrad. Som følge av at fedrekvoten utvides med en uke innenfor gjeldende stønadsperiode, blir perioden som er til valgfri fordeling mellom foreldrene en uke kortere enn i dag. På samme måte vil stønadsperioden bli redusert med en uke og være på inntil 42/32 uker etter fødselen eller omsorgsovertakelsen dersom far ikke benytter fedrekvoten slik at ukene faller bort.

Forslaget medfører ingen andre endringer i reglene for fedrekvoten.

I enkelte situasjoner har mor rett til hele stønadsperioden inklusive fedrekvotestruktur alene. Dette gjelder der far ikke har rett til fedrekvote, enten fordi han ikke har opptjent rett til foreldrepenger eller fordi mor er alene om omsorgen for barnet eller fordi far har fått unntak fra å ta ut fedrekvoten, jf. folketrygdloven § 14-12 tredje ledd. I disse tilfellene tilfaller forlengelsen av stønadsperioden mor.

Der bare far har opptjent rett til foreldrepenger, kan han ta ut foreldrepenger forutsatt at mor fyller aktivitetskravet i folketrygdloven § 14-13. I slike tilfeller kan han ta ut hele stønadsperioden etter fødselen eller omsorgsovertakelsen fratrukket den del av stønadsperioden som er forbeholdt mor; de første seks ukene, jf. folketrygdloven § 14-14. Det vil si at far i dag kan ta ut inntil 37 eller 47 uker avhengig av valgt dekningsgrad. Ved utvidelsen av den samlede stønadsperioden med en uke vil perioden far kan ta ut i slike tilfeller også utvides med en uke. Far kan dermed ta ut foreldrepenger på selvstendig grunnlag i inntil 38 uker med 100 pst. dekningsgrad eller i inntil 48 uker med 80 pst. dekningsgrad forutsatt at mor er i aktivitet.

1.3.2 Rett for far med egen opptjening til å ta ut permisjon i et uketall tilsvarende fedrekvoten der mor mottar uførepensjon

Bortsett fra under fedrekvoten er fars uttak av foreldrepenger avhengig av at mor går ut i arbeid eller studier eller er for syk til å ta seg av barnet. Dette kravet til aktivitet hos mor er begrunnet i at man ikke ønsker å gi far rett til foreldrepenger når mor likevel er hjemme og kan ta seg av barnet (dobbelomsorgsprinsippet).

En del fedre er forhindret fra å ta ut foreldrepenger fordi mor ikke har opptjent rett til foreldrepenger og heller ikke oppfyller aktivitetskravet etter fødselen. Hvis mor er ufør, har hun ikke mulighet til å velge aktivitet, verken før eller etter fødselen. Uførepensjon gir ikke opptjening til foreldrepenger. Familien har heller ikke mulighet til å tilpasse seg foreldrepengerereguleringen ved at mor begynner å arbeide eller studere etter fødselen. Det betyr at far i disse tilfellene er avskåret fra å ta ut foreldrepenger, selv om han har egen opptjening.

Departementet foreslår, med henvisning til Stortingets budsjettvedtak, at folketrygdloven endres slik at far som har opptjent rett til foreldrepenger, får rett til å ta ut foreldrepenger i inntil det samme antall uker som fedrekvoten utgjør. I henhold til Stortingets budsjettvedtak og forslag i denne proposisjonen, er fedrekvoten fra 1. juli 2011 tolv uker.

Det er et vilkår for å få uførepensjon at evnen til å utføre inntektsgivende arbeid er varig nedsatt med minst halvparten, jf. folketrygdloven § 12-7. Det ytes hel uførepensjon hvis vedkommende har tapt hele sin inntektsevne/arbeidsevne. Dersom vedkommende har tapt en del av sin inntekts-/arbeidsevne, gis det en gradert ytelse som svarer til den del av inntekts-/arbeidsevnen som er tapt, jf. folketrygdloven § 12-11.

Når uførepensjon er innvilget, er mors inntekts-/arbeidsevne vesentlig redusert. Departementet finner ikke grunn til å sette krav om at mor må motta full uførepensjon eller pensjon etter en bestemt uføregrad for at far skal kunne ta ut foreldrepenger etter den nye bestemmelsen. Det er altså tilstrekkelig at mor mottar uførepensjon.

En ufør kvinne har anledning til å arbeide ved siden av å motta uførepensjon. I slike tilfeller kan hun ha opptjent rett til foreldrepenger. I så fall vil de generelle reglene i folketrygdloven kapittel 14 komme til anvendelse. Far vil blant annet ha rett til fedrekvote etter de ordinære regler, se nærmere i kapittel 6 nedenfor.

2. Komiteens merknader

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, lederen Gunn Karin Gjøl, Kåre Simensen, Arild Stokkan-Grande og Lene Vågslid, fra Sosialistisk Venstreparti, Gina Knutson Barstad, fra Senterpartiet, Christina Nilsson Ramsøy, viser til Prop. 1 S (2010–2011) Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, og er tilfreds med at regjeringen følger opp Stortingets vedtak om å utvide fedrekvoten med to uker fra ti til tolv uker, og å gi fedre rett til å ta ut foreldrepenger i tolv uker i tilfeller der mor mottar uførepensjon. Flertallet viser til at forslaget innebærer en utvidelse i den totale stønadsperioden på én uke.

Et annet flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet og Høyre, viser til Prop. 1 S (2010–2011) Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet og flertallsmerknad i Innst. 14 S (2010–2011) s. 49:

«Et annet flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet og Høyre, mener det er nødvendig at en del av foreldrepermisjonen øremerkes mor og at

en del øremerkes far. Dette flertallet mener fedrekvoten fortsatt er et nødvendig virkemiddel for at barn skal få tilbringe mer tid sammen med sine fedre. Dette flertallet mener fedrekvoten gir en viktig rettighet til far som ikke bør fjernes. Fedrekvoten og øremerkingen gir økt valgfrihet for fedre i dagens samfunn. Dette flertallet mener fedrekvoten fortsatt bidrar til økt likestilling i samfunnet, og at dette er et gode for barn, menn, kvinner, familier og for samfunnet for øvrig. Dette flertallet viser til at det er godt dokumentert at fedrekvoten har god effekt. Fedrekvoten gir barn mer tid med far. Dette flertallet vil understreke at en eventuell fjerning av fedrekvoten ikke vil gi mer frihet og mer tid mellom barn og foreldrene. Fedrekvoten er nettopp nødvendig som virkemiddel for å sikre far mer tid med barnet. Dette flertallet mener det ville vært et tilbakeskritt dersom far ble fratatt denne rettigheten.»

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Solveig Horne, Øyvind Korsberg og Ib Thomsen, og fra Høyre, Linda C. Hofstad Helleland og Olemic Thommessen viser til at dagens regelverk for utbetaling av foreldrepenge gjør familier avhengige av mors opptjening, og er således pr. definisjon en diskriminerende lov. Disse medlemmer er positive til at regjeringen ønsker å utvide fedres rett til større grad av selvstendig opptjening av rett til fedrekvote. Disse medlemmer vil påpeke at alle mennesker i utgangspunktet skal ha mulighet til å opparbeide seg sine rettigheter gjennom sine egne gjøremål, og mener derfor at foreldrepenge skal baseres på hver enkelt forelders yrkesaktivitet (eller i henhold til loven tilsvarende aktivitet). Disse medlemmer er glad for at begge foreldrene ønsker å delta aktivt i sine barns oppvekst, gjennom blant annet uttak av foreldrepenge. En stadig jevnere fordeling av foreldrepengeuttaket mellom mor og far er en gledelig utvikling. Disse medlemmer er imidlertid av den oppfatning at mors og fars rett til foreldrepenge, samt en innføring av selvstendig opptjeningsrett og uttaksrett, er de viktigste virkemidlene for en likere fordeling av foreldrepermisjonen. Alle familier har forskjellige behov og må etter disse medlemmers oppfatning stå fritt til å finne ut av hvordan de ønsker å fordele foreldrepermisjonen. Disse medlemmer er derfor av den oppfatning at fedrekvoten bør fjernes. Fedrekvoten, og målsettingen til flertallet om en forsterking av denne, bidrar etter disse medlemmers mening til å forsterke forskjellebehandlingen av mor og far i dette regelverket. Disse medlemmer viser til Fremskrittspartiet og Høyre i Innst. 299 S (2010–2011) hvor det ble fremsatt følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen foreta en full gjennomgang av foreldrepermisjonsordningen for å for-

enkle dagens ordning, samt gjøre den mer fleksibel for å likestille mor og far.»

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet og Høyre, viser også til Stortingets behandling av Meld. St. 6 (2010–2011) Likestilling for likelønn, der fedrekvoten er omtalt, jf. Innst. 299 S (2010–2011) s. 26:

«Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet og Høyre, viser at fedrekvoten har vært et svært vellykket virkemiddel som gir far mulighet til å ta sin del av foreldrepermisjonen. For hver gang fedrekvoten har blitt utvidet, har fedrene økt sin permisjonstid. I dag tar nesten alle fedre med rett ut en del av permisjonen, men forholdsvis få tar ut mer enn kvoten.»

Som vedtatt i meldingen, ønsker et annet flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, på sikt en tydeligere tredeling av permisjonen, slik at det innføres to like store deler til far og mor og en litt større del til fordeling mellom foreldrene. Dette flertallet viser til at forslaget langt på vei er i tråd med forslag fra Likelønnskommisjonen, NOU 2008:6 Kjønn og lønn. Fakta, analyser og virkemidler for likelønn.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre er imot en tydeligere tredeling av foreldrepermisjonen slik regjeringen legger opp til. Disse medlemmer mener at det må være opp til foreldrene å bestemme hvordan de ønsker å fordele permisjonen mellom seg. Disse medlemmer viser til at foreldrepermisjon er en ordning for å sikre barn en trygg og god omsorg det første leveåret, ikke for å bedre regjeringens likestillingsstatistikk. Disse medlemmer mener at det er foreldrene som er best egnet til å finne ut av hvordan foreldrepermisjonen skal organiseres i den enkelte familie. Disse medlemmer viser til tidligere forslag fra Fremskrittspartiet og Høyre i Innst. 309 S (2009–2010) om å gi foreldrene rett til å fordele permisjonen fritt mellom seg.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, viser til regjeringserklæringen Soria Moria II der det slås fast at målet er å utvide fedrekvoten fra 10 til 14 uker, og den samlede permisjonstiden til 48 uker.

Flertallet støtter regjeringens forslag.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre viser til at Norge er et av de landene i verden med best foreldrepermisjonsordning, og at regjeringens forslag går ut på å for-

lenge den samlede stønadsperioden for foreldrepen-ger med én uke og utvide fedrekvoten med to uker. Disse medlemmer registrerer at regjeringen de siste årene har utvidet både foreldrepengeperioden og økt fedrekvoten med den begrunnelse at dette fremmer likestilling. Disse medlemmer registrerer også at regjeringen er i ferd med å styrke en uheldig tredeling av foreldrepermisjonen. Disse medlemmer støtter ikke denne utviklingen, og mener fedrekvoten reduserer valgfriheten for familien. Disse medlemmer mener dagens ordning kan ramme på en uheldig måte, og viser til at dersom en av foreldrene ikke tar ut full kvote, så mister barnet denne tiden med en av sine foreldre. Slik bruker staten barnet som et virkemiddel i likestillingspolitikken, og likestillingsstatistikken er åpenbart så viktig for dagens regjering at den er villig til å frata små barn tid med sine foreldre for å nå regjeringens egne politiske mål. Disse medlemmer er opptatt av å gi familien fleksibilitet og valgfrihet til å fordele foreldrepermisjonen seg imellom. Disse medlemmer vil understreke at det er viktig med frihet og fleksibilitet for familier, og presiserer at hver enkelt familie har ulike behov og ulike vilkår det må tas hensyn til og gis rom for.

Disse medlemmer er av den oppfatning at familiers anliggender, herunder samvær med egne barn, først og fremst er en privatsak som politikere og offentlige myndigheter ikke har noe grunnlag for å regulere. Begge foreldre har i mange år hatt rett til foreldrepermisjon, og den såkalte fedrekvoten utgjør derfor en sosialistisk tvangstrøye overfor foreldre som selvstendige mennesker. Disse medlemmer påpeker videre at Norge har en svært sjenerøs permisjonsordning i dag, og ønsker ikke en ytterligere utvidelse av permisjonen. Disse medlemmer tar sterk avstand fra et slikt overformynderi, og ønsker å fjerne fedrekvoten.

Disse medlemmer vil vise til representantforslag Dokument nr. 8:49 S (2009–2010), jf. Innst. 309 S (2009–2010) om å gi familien full frihet til å dele foreldrepermisjonen mellom mor og far, der det ble fremmet forslag om å avvikle fedrekvoten og gi familien frihet til å fordele foreldrepermisjonen slik som det passer den enkelte familie. Samtidig synes disse medlemmer det er positivt at regjeringen har tatt Fremskrittspartiets tidligere forslag inn over seg og nå kommer familier med uføretrygdet mor i møte. Disse medlemmer vil understreke at det er viktig med frihet og fleksibilitet for familier, og presiserer at hver enkelt familie har ulike behov og ulike vilkår det må tas hensyn til og gis rom for.

Disse medlemmer viser i den sammenheng videre til målsettingen om å legge til rette for et mer likestilt foreldreskap. Disse medlemmer mener at forutsetningen for å få dette til er at rettighetene til

mor og far er like. En god og fleksibel foreldrepermisjonsordning er viktig for å sikre at barna får en tryg og god start på livet. Disse medlemmer vil reelt anerkjenne mor og far som likeverdige omsorgspersoner ved å gi foreldre mulighet til å dele hele permisjonstiden mellom seg. Disse medlemmer viser til at dagens foreldrepengeordning er kompleks og har gjennomgripende svakheter når det gjelder forskjellsbehandling av mødre og fedre. Det må derfor være en prioritert oppgave å utrede og legge fram en forenklet og likestilt ordning. I en slik likestilling er det etter disse medlemmers syn også viktig at foreldrene ikke bare likestilles hva gjelder permisjonsfordelingen, men også uttaksretten. Disse medlemmer poengterer at man ikke har likestilte foreldre all den tid menns uttaksrett er avhengig av mors yrkesaktivitet, og fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen fremme forslag om endring av lover og regelverk slik at begge foreldre får lik uttaksrett.»

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet har tillit til at dagens og morgendagens fedre velger å tilbringe tid hjemme med sitt nyfødte barn, fordi vi vet at mange fedre ønsker dette selv. Holdningene har endret seg svært mye de siste tjue årene, og mange av dagens unge fedre ønsker å ta ut mer permisjon enn de ti ukene som dagens regelverk pålegger dem. Disse medlemmer vil igjen fremheve viktigheten av å gi familiene valgfrihet til selv å velge fordeling av foreldrepermisjonen ut i fra familiens egne behov.

Disse medlemmer vil også understreke at foreldrepermisjon i vår tid ikke først og fremst skal være et virkemiddel i likestillingskampen, men et velferdsgode som tilkommer barnefamilien. Disse medlemmer mener at det i seg selv er viktig med et samfunn med mindre statlig styring og mer frihet for den enkelte. Familiene må selv gis mulighet til å gi gode rammer for barna sine og skape gode familie-liv. Disse medlemmer understreker at en fri fordeling av foreldrepermisjonen ikke handler om å fjerne pappas uker, slik at permisjonstiden blir kortere. En fri fordeling handler om å stille foreldrene fritt til selv å bestemme fordelingen av permisjons-ukene.

Disse medlemmer viser til at fedre som er selvstendig næringsdrivende, sjeldnere tar ut fedrekvoten enn fedre med arbeidsinntekt. De tar også sjeldnere ut mer enn de ukene som er forbeholdt far. Foreldrepenge kan gi et større økonomisk tap for fedre som er selvstendig næringsdrivende enn for fedre som er arbeidstakere. Spesielt hvis far arbeider flere timer enn normal arbeidsuke og er forsiktig med å ta ut egen lønn. Da vil utbetalte foreldrepenge ikke

kunne dekke kjøp av de tjenester som far selv utfører i virksomheten. Når far er selvstendig næringsdrivende, vil den virksomheten som far driver være en viktig del av hele familiens inntektsgrunnlag, både på kort og lang sikt. Disse medlemmer mener dette er eksempler som viser at det for en del er vanskelig å benytte seg fullt ut av de lovpålagte ukene.

Disse medlemmer fremmer derfor følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen fremme forslag om endring av lover og regelverk slik at det blir opp til det enkelte foreldrepar hvordan de vil fordele foreldrepermisjonen mellom seg.»

Disse medlemmer mener dessuten at ordningen med at far mister sine permisjonsrettigheter ved samlivsbrudd, må endres. Disse medlemmer påpeker at samboende foreldre som ikke tar ut fedrekvoten vil miste disse ukene, og det er derfor et paradoks at mor kan legge beslag på disse ukene ved et samlivsbrudd dersom far ikke har tatt ut sin permisjon før bruddet. Disse medlemmer understreker i den forbindelse at dette ikke er noe forsvar for fedrekvoten, som er en unødvendig inngripen i familiens private anliggender, men presiserer at det er uhørt med et system hvor far mister sine rettigheter på bakgrunn av et samlivsbrudd. Disse medlemmer fastholder at dette ytterligere viser viktigheten av at regjeringen snarest mulig må få på plass en ordning med individuell opparbeidelse av rettigheter.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen foreslå de nødvendige lovendringer for å ivareta begge foreldres rett til foreldrepenge ved samlivsbrudd.»

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre er glad for at regjeringen med dette lovforslaget nå har imøtekommet hensynet til foreldre der mor er uføretrygdet. Disse medlemmer mener at dette eksempelet på nok en uheldig konsekvens av regelverket for foreldrepenge, bidrar til å forsterke behovet for en fullstendig gjennomgang av regelverket. Disse medlemmer har tidligere tatt til orde for å ha en full gjennomgang for å forenkle foreldrepermisjonsordningen, samt gjøre den mer fleksibel for å likestille mor og far. Disse medlemmer viser igjen til forslag fra Fremskrittspartiet og Høyre i Innst. 299 S (2010–

2011) hvor det ble fremsatt forslag om en slik gjennomgang.

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti viser til at Kristelig Folkeparti ønsker en foreldrepermisjon på 68 uker der ti uker er forbeholdt hver av foreldrene, og der permisjonstiden kan tas ut fram til barnet fyller ti år. Dette medlem støtter regjeringens forslag om å utvide den totale fødselspermisjonen med en uke, og Kristelig Folkeparti vil derfor stemme for regjeringens forslag til endring av § 14-9 første og andre ledd.

Dette medlem ønsker ikke at den perioden som er til valgfri fordeling mellom foreldrene skal bli en uke kortere enn i dag, og støtter ikke regjeringens forslag om endring av § 14-9 femte ledd tredje punktum og av § 14-12 første ledd.

Dette medlem mener far bør ha rett til å ta ut foreldrepenge hvis mor mottar uførepensjon og støtter regjeringens forslag til nytt tredje ledd i § 14-14.

Dette medlem mener det er viktig at begge foreldre har mulighet til å tilbringe tid med barnet, og viser til finansinnstillingen til budsjettet for 2011 (Innst. 2 S (2010–2011)). Kristelig Folkeparti fremmer der forslag hvor regjeringen bes utrede hvordan det kan sikres at foreldre får rett til foreldrepermisjon uavhengig av den andre forelderens aktivitet før og etter fødsel.

3. Forslag fra mindretall

Forslag fra Fremskrittspartiet og Høyre:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen fremme forslag om endring av lover og regelverk slik at begge foreldre får lik uttaksrett.

Forslag fra Fremskrittspartiet:

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen fremme forslag om endring av lover og regelverk slik at det blir opp til det enkelte foreldrepar hvordan de vil fordele foreldrepermisjonen mellom seg.

Forslag 3

Stortinget ber regjeringen foreslå de nødvendige lovendringer for å ivareta begge foreldres rett til foreldrepenge ved samlivsbrudd.

4. Komiteens tilråding

Komiteen viser til proposisjonen og til sine merknader og rår Stortinget til å gjøre slikt

vedtak til lov

om endringer i folketrygdloven
(utvidelse av fedrekvoten mv.)

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 14-9 første og andre ledd skal lyde:

Ved fødsel er stønadsperioden 235 stønadsdager (47 uker) med full sats eller 285 stønadsdager (57 uker) med redusert sats. Stønadsperioden etter fødselen er 220 stønadsdager (44 uker) med full sats eller 270 stønadsdager (54 uker) med redusert sats.

Ved adopsjon er stønadsperioden 220 stønadsdager (44 uker) med full sats eller 270 stønadsdager (54 uker) med redusert sats.

§ 14-9 femte ledd tredje punktum skal lyde:

Unntatt fra deling er også 12 uker som er forbeholdt faren (fedrekvoten), se § 14-12.

§ 14-12 første ledd skal lyde:

Dersom begge foreldre fyller vilkårene for rett til foreldrepenger, er 60 stønadsdager (12 uker) av stønadsperioden forbeholdt faren (fedrekvote).

§ 14-14 nytt tredje ledd skal lyde:

Faren kan uten hinder av vilkårene i § 14-13 ta ut foreldrepenger i samme antall stønadsdager som fedrekvoten, se § 14-12 første ledd, hvis moren mottar uførepensjon fra folketrygden.

II

Loven trer i kraft 1. juli 2011. Endringene gjelder for tilfeller der fødselen eller omsorgsovertakelsen skjer 1. juli 2011 eller senere.

Oslo, i familie- og kulturkomiteen, den 24. mai 2011

Gunn Karin Gjøl

leder

Gina Knutson Barstad

ordfører

